

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

כבוד השופט בכיר אהוד שוורץ

נתבע/נתבעים שכנגד עומר כרמון

נגד

נתבעים/תובעים שכנגד 2-3 1. קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ

2. צחי פלג

3. טל ברנע

4. דן רופ

פסק דין

כללי

זו תביעה כספית ע"ס 300,000 ₪ שהגיש התובע כנגד הנתבעים כדלקמן:

200,000 ₪ כנגד הנתבעים 1-3 בעילת לשון הרע.

100,000 ₪ בגין הפרת זכויות יוצרים כדלקמן: 80,000 ₪ כנגד הנתבעים 2-3,

20,000 ₪ כנגד הנתבע 4.

הנתבעים 2-3 הגישו תביעה שכנגד ע"ס 50,000 ₪ ובגין נזקים שנגרמו משימוש לרעה בהליכי בית משפט.

התובע הינו תושב העיר אילת, חובב תחום מזג האוויר, עיתונאי ועורך המקומון בעיר.

התובע צילם תמונה ביום שבת 10.1.15, צפונית לאילת, בה נראים הרי אדום בירדן כשהם מכוסים במעטה שלג לבן (להלן: "התמונה").

הנתבעת 1 הינה חברה ציבורית, העוסקת באספקת מידע ומדיה ותוכנה לקהלים מגוונים, והמחזיקה בשרשור, בין היתר בחברת קו מנחה תפוז בע"מ, (להלן: "תפוז") העוסקת, בין היתר, בהפעלת פורטל הפרומים האינטרנטי "תפוז אנשים", הכולל אלפי פרומים בנושאים שונים ומגוונים לרבות פורום לקהילת חובבי מזג האוויר בישראל (להלן: "הפורום").

הנתבע 2 הינו מגיש מהדורת מזג האוויר בערוץ 20 בטלוויזיה, וכן בעל אתר אינטרנט מסחרי בענייני מזג אוויר בשם "התחזית" (להלן: "התחזית"). וכן פעיל וותיק בפורום.

הנתבע 3 שותפו של הנתבע 2 להפקת האתר "התחזית" ופעיל בפורום.

הנתבע 4, חזאי מזג אוויר ומגיש בטלוויזיה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

טענות הצדדים

- 1
- 2 לטענת התובע, מדובר בהשתלשלות עניינים, אשר התפתחה למסכת השמצות והכפשות בוטה
- 3 ופוגענית. התובע, אשר לוקח חלק בפורום, ופעיל בו במשך למעלה מעשר שנים, הופתע לגלות כי
- 4 ביום 22.1.15 העלה הנתבע 2 את התמונה לפורום, וזאת אף כדי לקדם מהדורת מזג אויר, אשר
- 5 היתה אמורה להיות משודרת באתר התחזית בשידור חי באינטרנט.
- 6 התובע פנה בבקשה לנתבע 2, על מנת שיסיר את יצירתו, אך נתקל ביחס תוקפני וסירוב, תוך
- 7 שמצדיק העניין, מאחר וכבר נעשה שימוש בתמונה ע"י אחרים, לרבות הנתבע 4, לצורך כך צירף
- 8 צילום מעמוד הפייסבוק של הנתבע 4.
- 9 נטען כי כך נודע לתובע כי הנתבע 4 משתמש בתמונה באתר הפייסבוק בעל אופי מסחרי, אשר ברור
- 10 כי הנו מקדם את פעילותו המסחרית שלו, ללא אישור וללא מתן קרדיט. התובע פנה לנתבע 4
- 11 בבקשה להסיר את התמונה, אולם לא זכה לכל התייחסות מצדו.
- 12 נטען כי הנתבע 2 באתרו נתן קרדיט לאדם אחר, מר דניאל נגאוקר, לכן אין מדובר בטעות כלשהי
- 13 בתום לב לכאורה, ההתבטאויות של הנתבעים 2 ו-3, מעלות כי ידעו שהתובע הינו היוצר ובעל
- 14 הזכות הקניינית בתמונה. נטען כי הבהיר לנתבע 2, שנה קודם, ובעניין אחר, כי אינו מסכים כי
- 15 תמונותיו יפורסמו. נטען כי פנה אל מר דניאל נגאוקר, הצלם שזכה לקרדיט, וזה האחרון טען כי
- 16 הנתבעים 2-3, לא ביקשו את אישורו לצורך השימוש בתמונה, ובניגוד לטענת הנתבעים 2-3 בסרטון
- 17 שהעלו באתר ושקיבלו את אישורו.
- 18 נטען כי התובע ביקש מהנתבע 2 בפורום להסיר את התמונה מכל מקום אליו הועלתה, ע"י הנתבע 2,
- 19 אלא שבמקום להתנצל בפני התובע ולהסיר את התמונה, בחר נתבע 2 להשמיץ את התובע ולהכפישו
- 20 הן בפורום והן באתר, כמי "שמעלה צילומים במכוון כדי שיעשה שימוש מפר ע"י אחרים, וכך יוכל
- 21 להגיש כנגדם תביעות".
- 22 נטען כי מעולם לא הגיש תביעה כלשהי, בכל עניין, גם לא בעילת הפרת זכויות יוצרים ואו לשון
- 23 הרע.
- 24 נטען כי הנתבעים 2-3, כינו את התובע בשלל כינויים, השמיצו אותו בפורום, ליבו יצרים והסתה
- 25 כנגדו, בקרב חברי פורום אחרים וצופים מזדמנים. הנתבע 2 בין היתר איים על התובע כי ידאג לכך
- 26 שיוחרם וכי "יכתוב טור במדורו... כך שכולם ידעו מי הוא עומר כרמון מאילת", ואף ציין כי זוהי
- 27 הפעם הראשונה בה בכוונתו "במודע מתכוון לפגוע לאדם בפרנסה". הנתבע 2 אף פנה ישירות
- 28 למקום עבודתו של התובע בהודעה כי הינו מתכוון לעלות טור שיעסוק בתובע ובין היתר, יוזכר שם
- 29 מקום עבודתו של התובע, כמי שמעביד את התובע.
- 30 נטען כי הנתבעים 2 ו-3 העלו סרטון לאתר, בו הקדישו חלק נכבד מתוכניתם להשתלחות נוספת
- 31 בתובע, בין היתר כונה התובע כ"טרול" – אדם הפעיל בפורום, תחת זהות בדויה בד"כ, וזאת מתוך
- 32 מטרה להזיק ולחבל בדיונים המתנהלים שם.
- 33 נטען כי התובע פנה מספר פעמים לנתבעת 1, ע"י פנייה למר שליפר מנהל הפורום, ולהנהלת
- 34 הפורומים בתפוז, כדי שיסירו את התמונה, הנתבעת 1 חסמה את פעילותם של הנתבעים 2 ו-3

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפורום, לאחר פרסום הסרטון המכפיש והדיון לגביו בפורום, אך חסימה זו בוטלה לאחר יומיים, ולאחר שהנתבעים 2 ו-3 פרסמו התנצלות כלפי חבר פורום אחר, אשר הושמץ על ידם, כאמור לא פורסמה התנצלות כלפי התובע.

נטען כי עובר להגשת התובענה, ממשיך הנתבע 2 לעשות שימוש מפר בצילום בערוץ מסחרי שפתח באתר "יו-טיוב" ובו קישור והפנייה לאתר "התחזית".

נטען כי השימוש המפר וההשתלחות של הנתבעים 2 ו-3 בתובע, זכו לחשיפה של מאות אלפי גולשי אינטרנט, וזאת כאשר "הפלטפורמה" האינטרנטית המסופקת ע"י נתבעת 1 מהווה את הבסיס ונקודת הקישור וההפצה לפרסומים המכפישים. נטען כי הנתבעים 2 ו-3 הצליחו לממש את כוונתם להפוך את התובע מאדם מוערך, לאדם מוקצה, בקרב קהילת חובבי מזג האוויר, ופגעו בשמו הטוב של התובע ובתפקודו המקצועי.

הנתבעת 1 טוענת כי מדובר בהליך סרק ויש לדחות את התביעה.

נטען כי תפוז היא המפעילה את הפורטל ובמסגרתו את הפורום, ואליה הפנה התובע את פניותיו כאמור בתביעה ולא אל הנתבעת 1, ודין התביעה להידחות בשל העדר יריבות.

בנוסף נטען כי הפורטל המופעל ע"י תפוז, מועמד על ידה בחינם לשימוש ולרווחתם של ציבור הגולשים, העושה בו שימוש בהתאם לצרכיו ותחומי התעניינותו, כאשר קיימים כ- 2400 פורומים העוסקים בתחומים שונים מגוונים, גולשים בו כ- 1.5 מיליון גולשים בחודש ובכל יום מפורסמות בו עשרות אלפי הודעות גולשים בממוצע. נטען כי פעילות הגולשים בפורטל מתבצעת על דעתם ואחריותם האישית בלבד, ואין לנתבעת כל היכרות עם מי מהגולשים השונים, לא כל שכן, אחריות או קשר לתוכן המפורסם על ידם. עוד הובהר כי אף אם גולש פלוני מזוהה בפורטל באמצעות שם כזה או אחר, מבחינתה של תפוז כל הגולשים מוחזקים כאנונימיים, למעט מנהל הפורום, שהינו גולש כאחד הגולשים הפעיל בפורום הספציפי ופועל בהתנדבות לעידוד השיח בפורום, ואמון על שמירת הסדר והטעם הטוב של הדיון בהתאם לתנאי התקנון.

נטען כי הגלישה בפורטל נעשית בכפוף לתנאים הקבועים בתקנון הפורטל, המסדיר את היחסים שבין תפוז לגולשים ובין הגולשים לבין עצמם (להלן: "התקנון"). תנאיו של התקנון מאושרים על ידי כל גולש, בטרם יוכל לפרסם הודעה בפורטל, והם חלים על כל פעולה של גולש בפורטל באשר היא. נטען כי השימוש בפורטל מוגבל לשימוש אישי ופרטי בלבד, וקיים איסור על הגולשים לעשות בו שימוש בעל זיקה מסחרית.

נטען כי בניגוד לתקנון ולהתחייבות התובע, פנה התובע ביום 23.1.15 לתפוז, ולא ציין את מיקומם המדויק של הפרסומים המפרים לטענתו. עוד אותו היום, ובטרם חלף פרק הזמן המינימלי לבירור הפנייה, פנה התובע שוב בבקשה לנקוט בצעדים כדי להפסיק את ההפרות הנטענות. גם בפנייה השנייה לא טרח התובע לציין את המיקום המדויק של הפרסומים המפרים.

בתגובה מיום 25.1.15, לפנייה השנייה ביקשה תפוז מהתובע שישלח קישור למיקומם המדויק של הפרסומים, וכמו כן ביקשה לברר עמו מדוע לשיטתו מהווים הם הפרה. התובע בחר להשיב בנימה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 ביקורתית וצרף הקישור, וכאשר תנאי התקנון קובעים פרק זמן מינימאלי של 3 ימי עבודה, ושעה
2 ששוב נמנע התובע מלציין מדוע לדעתו הפרסומים מהווה הפרה.
3 נטען כי היה מדובר בהודעה מס' 1 בשרשור בן 47 הודעות בפורום מזג אויר, בה ניתן קרדיט לצלם,
4 ואין כל מלל אשר עשוי לכאורה להוות "לשון הרע". וכך גם הודע לתובע ביום 26.1.15. בתגובתו
5 מאותו יום, טען התובע כי הוא צילם את התמונה, והוא מבקש להסירה וכי הודעות לשון הרע
6 ימחקו גם כן.

7 אולם משלא טרח התובע להפנות לפרסומים המהווים לשון הרע, תפוז לא יכלה לבחון את פנייתו
8 בהקשר זה, מנגד מסר את הפרטים הדרושים בכל הנוגע לפנייתו ולפגיעה בזכויות יוצרים, והוחלט
9 להיעתר ולהסיר את התמונה. התובע בתגובתו מיום 27.1.15, הודיע "להסיר את התמונה לאחר
10 שישה ימים זה ממש לא מספק את השרשור הותרתם בעינו...אני נאלץ לצערי לפנות לבית המשפט".
11 נטען כי התובע, תוך התעלמות הפגנתית והפרה בוטה של שורת התנאים להן הסכים והתחייב,
12 מצא לנכון להגיש תביעה מופרכת, ויש לדחותה.

13 עוד נטען כי לא ניתן לחייב את הנתבעת 1, מכוח חוק זכויות יוצרים- מדובר בתמונה סתמית של
14 נוף אשר צולם על ידי מספר צלמים, התמונה אינו מהווה פרי מאמץ והשקעה מצד התובע, התמונה
15 אינה מקורית, ועל כן אינה בגדר יצירה הראויה להגנה. כמו כן, התובע לא הביא בדל ראיה כי הוא
16 בעל זכויות היוצרים בתמונה. התובע הפר את הוראת התקנון ופרסם בפורטל תמונה בעל זיקה
17 מסחרית, תוך שהוא נמנע מלציין את שם הצלם ו/או ליתן קרדיט, תוך שמעכב ומכשיל את בירור
18 פנייתו.

19 לא ניתן לחייב את הנתבעת מכוח חוקק איסור לשון הרע- ראשית חלק מהפרסומים שייחוסו
20 לנתבעת כלל לא פורסמו בפורטל. ייחוס זה מהווה חוסר תום לב, התובע לא טרח לערוך אבחנה או
21 הפרדה בין הפרסומים השונים והנזקים הנטענים בגינם.

22 נטען כי הפרסומים הינם בגדר הבעת ביקורת לגיטימית בפורטל. הודעות מסוג אלו מתפרסמות ע"י
23 גולשים חדשות לבקרים, בנוסף לעובדה, שמדובר בחופש הביטוי שהנתבעת אינה נוהגת להתערב בו.
24 נטען כי לא ניתן להגדיר את הפורטל "כאמצעי תקשורת" כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע, ומכאן
25 בהיעדר חקיקה מפורשת, לא ניתן להטיל עליה אחריות מכוח סעיף 11 לחוק זה. וממילא הפרסומים
26 חוסים תחת החריגים הקבועים בסעיפים 15(4) ו/או 15(6) לחוק איסור לשון הרע.

27 לא ניתן לחייב את הנתבעת מכוח פקודת הנזיקין- משלא ניתן לייחס לנתבעת כל הפרה של זכויות
28 יוצרים ו/או פרסום לשון הרע, הרי שלא ניתן אף לחייבה מכוח עוולת הרשלנות.

29 עוד נטען כי התנהגותו של התובע מקימה לו אחריות רבתי בשיעור של 100% לנזק (המוכחש) שנגרם
30 לו. כמו כן התובע לא הביא ראיה המצביעה על שיעור הנזק, לרבות ראיה לקשר הסיבתי שבין
31 הפרסום הנטען לבין הנזק הנטען.

32 עוד נטען כי לחילופין יש להשית את מלוא האחריות על הנתבעים 2 ו-3 בהיותם אחראים ישירים
33 לפרסומים הנטענים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 **הנתבעים 2 ו-3 טוענים** כי דין התביעה להימחק על הסף מחמת היעדר עילה. התובע לא הביא
2 ראשית ראיה לכך, שהתמונה הינה בגדר יצירה, הראויה להגנה עפ"י החוק, ולכך שהוא בעל זכויות
3 היוצרים בה. נטען כי אין מדובר ב"יצירה" מדובר בתמונה סטנדרטית, שצולמה על ידי מס'
4 צלמים שונים, באותו זמן, ובאותן נסיבות, ופורסמה ברבים בעיתונות המקומית והעולמית וכן
5 באתרי אינטרנט שונים. התובע לא הביא ראשית ראיה להיותו בעל זכות היוצרים בתמונה -
6 לחילופין, אם נניח שהתמונה מהווה יצירה, התובע לא הביא ראשית ראיה לקיומה של זכות קניין
7 שלו בתמונה זו.
8 נטען כי הנתבעים סברו כי התמונה צולמה ע"י מר דניאל נגאוקר, משום ששם זה הופיע בצד
9 התמונה שפורסמה ומשכך נתנו קרדיט לאדם זה. ולכן הטענה כי התובע לא הביא ראשית ראיה
10 להוכחת בעלותו מקבלת משנה תוקף.
11 נטען כי בסמוך לאחר פרסום התמונה ביום 22.1.15 בשעה 19:50, פנה התובע בשעה 20:04 וטען
12 לזכות יוצרים שלו בתמונה. הנתבע 2 השיב כי אין כל תיעוד בעניין, והתובע בתגובה איים בהגשת
13 תביעה משפטית.
14 נטען כי הנתבע 2 עשה שימוש בתמונה בתום לב ונתן קרדיט לאחר, בתום לב ובסיומה של
15 ההתכתבות החרף התובע את השיח בדף האינטרנט וכתב לכולי עלמא "צחי, התביעה תהיה לא רק
16 על הפרת זכויות, אלא גם לשון הרע".
17 הנתבעים פעלו בתום לב, תוך מחשבה כי בעלי הזכויות בתמונה ויתרו על ההגנה הקיימת על פי חוק.
18 הנתבעים למדו זאת מהעובדה שליד התמונה נשוא התובענה לא מופיע שם הצלם ולא ניתנת
19 "קרדיטציה" לבעלי הזכויות, כמקובל, ואין אף הודעה על זכויות יוצרים ושמירת זכויות בעמודי
20 הפתיחה של הפורום המשותף, או במקומן בו עובד התובע במקומות המקובלים.
21 נטען כי לנתבעים היה יסוד סביר להניח שאינם פועלים שלא כדין, מהטעם שהתובע לא עשה דבר
22 במשך 12 ימים תמימים ממועד פרסום התמונה אצל נתבע 4, ועד לפרסום התמונה אצל נתבעת 1,
23 אלא המתין במטרה "לארוב" לצורך הגשת תביעה משפטית זו.
24 נטען כי לאחר 4 ימים בלבד לאחר פרסום התמונה, ומיד לאחר שהתקבלה פנייתו של התובע להסרת
25 התמונה, הנתבעים דאגו מיד להפסיק את פרסום התמונה, חרף העובדה שהתמונה המשיכה
26 להתפרסם אצל הנתבע 4, והשימוש נעשה לצרכים חדשותיים בלבד.
27 ביחס לכינוי "טרול" נטען כי אין בכינוי זה כל השפלה ולמטרה לשנאה וללעג. לא ניתן למצוא בו
28 ביזיון של התובע בשל מעשה, התנהגות או תכונה המיוחסת לו, ולא בכדי לא ציין התובע כיצד
29 הוצאה דיבתו רעה. נטען כי לא הוציאו דיבה אלא טענו טענות עובדתיות בלבד, כי מי שמצלם ללא
30 הטבעת שמו, חתימתו או פניה מוקדמת לגיטימית למפרסם - לא מכבד את הפורום ואת הגולשים,
31 אלא ממחר להגיש תביעה. הנתבעים עבדו עם התובע שנים רבות, לא מדובר בהיכרות חד פעמית,
32 ותמיד נתנו קרדיט ליצירותיו. ואילו במקרה זה, מטרתו של התובע הייתה להגיש את התביעה,
33 במטרה להתעשר על חשבונם של הנתבעים שפעלו בתו"ל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

נטען כי, בסופו של יום, לא פורסם כל טור באתר "מאקו", שכן כל המטרה הייתה להרתיע את התובע משימוש לרעה בכלים האינטרנטיים שניתנו לשירות ציבור האינטרנט. לחילופין, נטען כי עומדות להם ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, מכוח סעיף 15(1) הגנת תום הלב, מכוח סעיף 16 (א) כי הפרסום אינו חורג מתחום הסבירות. נטען כי התובע לא הוכיח קיומו של קשר סיבתי בין עילת התביעה לבין הנזק הנטען על ידו. כל טענה בדבר פגיעה במוניטין או בשמו המקצועי הטוב של התובע היא טענה מופרכת אשר אינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתב התביעה עצמו. התובע חשף עצמו למצב, שעה שפרסם התמונה ברבים וללא ציון שמו, ויש לייחס לתובע אשם התורם העולה כדי 100%.

הנתבע 4 טוען לדחייה על הסף בהיעדר סמכות עניינית- מדובר בתביעה בעילת הפרה זכויות יוצרים שעל פי סעיף 40(4) לחוק בתי משפט התשמ"ד- 1984 צריכה לידון בפני בית המשפט המחוזי, וסמכותו השירותית.

לחלופין, נטען כי לא הפר זכות יוצרים, שכן התובע הוא זה שזנח את זכות היוצרים שלו בתמונה, כאשר העלה התמונה לפורום, תוך ויתור התובע על זכות היוצרים שלו בתמונה, שכן התובע העלה את התמונה לפורום פתוח, על התמונה לא הייתה הגבלת שימוש בשל זכות יוצרים. והגיע לידיו באמצעות קבוצת וואטסאפ בה חברים חזאים ואנשים העוסקים במזג אוויר.

לחלופי חילופין, טוען כי עומדת לו הגנת "מפר תמים" הקבועה בסעיף 58 לחוק זכויות יוצרים: הנתבע לא ידע ולא היה עליו לדעת בזמן ההפרה כי מדובר בהפרה של זכויות יוצרים. העלאת התמונה לפורום מהווה ויתור על זכות היוצרים של התובע, באופן שהנתבע לא ידע ולא היה עליו לדעת, כי מדובר בהפרה של זכות יוצרים.

נטען כי התובע מעולם לא פנה אל הנתבע 4 בבקשה להסיר את התמונה. נטען כי הנתבע אינו קורא הודעות בעמוד הפייסבוק שלו, כך שלא ידע על פנייתו של התובע בעניין, התובע גם לא פנה אל הנתבע בבקשה לתת לו קרדיט, והנתבע 4 כלל אינו מכיר את התובע. לעניין הנזק, ככל שיקבע כי מדובר בהפרה של זכות היוצרים, הרי שהנתבע פעל בתמימות ובתום לב כאשר העלה לדף הפייסבוק את התמונה שהתגלגלה לידיו. נטען כי לתובע לא נגרם נזק מהעלאת התמונה לדף הפייסבוק של הנתבע 4, וכן הנתבע 4 לא הפיק מכך כל תועלת.

דיון

בהחלטת יום 7.15.8 ניתן תוקף להסכמת הצדדים ולפיה:

"מבלי לפגוע בשום טענה ו/או להודות בטענה, מקבלים המלצת ביהמ"ש שתינתן פסיקה משפטית בדרך הרגילה ועפ"י כתבי הטענות ונספחיהם כאשר התובע רשאי לצרף כמוצגים מה שלא צורף כנספח לתביעה ופורט בתצהיר גילוי מסמכים מטעמו מיום 22.06.15.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 תיקבע לפי המלצת ביהמ"ש ישיבת קדם משפט מורחבת ומסכמת, בה יעידו בעלי הדין
2 וישיבו לשאלות ביהמ"ש, ומספר מצומצם של שאלות באי כוח הצדדים בהקשר לכך,
3 כאשר אורך הישיבה, כפי הנחת ביהמ"ש, סדר גודל של כשעה.
4 הצדדים סבורים שניתן יהיה לסכם בע"פ באותו מועד.
5 מבלי לפגוע באמור ובטענות, התובע והנתבעת 1 ימצו סופית שיח גישורי שמתנהל
6 ביניהם".

7
8 בדיון יום 4.1.16 העידו התובע בעצמו.
9 מטעם הנתבעת 1, מר נדב בנג'ו, סמנכ"ל תוכן ועסקים, הנתבע 2 בעצמו והנתבע 4 בעצמו,
10 בתום שמיעת העדויות, הצדדים סיכמו בע"פ
11

12
13 **ב"כ התובע בסיכומיו**, מציין כי לאורך ניהול התביעה טענו הנתבעים כי אינם פועלים למטרות
14 רווח, אלא כדי לתת שירות לציבור, מי פחות ומי יותר. אלא שלא כך הם פני הדברים. מדובר
15 בנתבעים שכולם מתפרנסים מתחום מזג האוויר, מעל במות שונות. הנתבעת 1 כתוצאה מחשיפת
16 הבמה/שרשור שבו פורסמו דברי הדיבה, מעלה פרסומות, משתתפים בה אנשים מכובדים ורבים.
17 הנתבעים 2-3 מפעילים מעל במת האינטרנט במות מסחריות, כאלה ואחרות, המקבלות חסויות.
18 בקובץ הוידאו שצורף עם תמלול, ניתן לראות שהנתבע 3 אומר "חסות ונמשיך", הנתבע 2 ממשיך
19 "כי אנחנו צריכים להתפרנס ממשהו", הנתבע 3 "חסות, כן, ברור, חסות כבר חוזרים", מכאן
20 האינטרס לפרסם את התמונה שהינה ייחודית ויפה, כדי להיות כמה שיותר עדכניים, ולמשוך כמה
21 שיותר צופים לבמות האינטרנט אותן הם מפעילים. בנוסף הנתבע 2 ציין בחקירתו שתוך יממה
22 כאשר הבין שהתמונה נשוא התובענה היא של התובע, מיהר והסיר אותה, אלא שהתמונה המשיכה
23 להופיע חודשים ארוכים לאחר מכן, וגם כעת היא מופיעה, תוך שניתן קרדיט לצלם אחר, ושעה
24 שציין הנתבע 2 שפנה לצלם האחר לגבי תמונה אחרת כדי לפרסם את תמונתו, אולם ממזג הטלפון
25 ומתגובת אותו צלם עולה שכלל לא קיבל את אישורו. הנתבע 2 לאחר שהבין שמדובר בתמונה
26 ששייכת לתובע והסיר אותה. הדבר לא מנע ממנו, באופן בריוני ובוטה, להכפיש את התובע, כפי
27 שעולה מכתב התביעה ונספחיו. מדובר בחופש שיסוי ולא חופש ביטוי. הנתבעים 2-3, תוך הצהרות
28 ברורות לעיני עשרות אלפי צופים, הודיעו שבכוונתם לפגוע בתובע בין בהודעותיהם ובין בפנייה
29 למעסיקו.

30 ביחס לנתבעת 1 נטען כי קיבלה בקשות מעל אותה במה להסיר את הפרסומים הפוגעים, כמופיע
31 בנספחים לכתב התביעה, הסירה את התמונה, אבל את הפרסומים הפוגעניים הסירה רק לאחר
32 הגשת התביעה.

33 ביחס לנתבע 4 נטען כי לא הציג אסמכתאות למקור ממנו השיג את התמונה. והדבר פועל לחובתו.
34 גם דף פייסבוק ציבורי, לא פרופיל אישי, של בעל עסק בתחום מסוים, הגם שאיננו משמש
35 לפרסומות, הוא דף שמקדם את העסק, לכן גם הנתבע 4 חב על פי התביעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בעניין התביעה שכנגד נטען כי מדובר בתביעה חסרת כל עילה, שמטרתה להוות משקל נגד ולחץ על התובע.

ב"כ הנתבעת 1 בסיכומיו, מציין כי תפוז היא הפלטפורמה האינטרנטית שנותנת במה לשיח גולשים כחלק מחופש הביטוי. כללי ההתנהגות קבועים בתקנון. התובע מכיר את התקנון, הוא גולש ותיק, שנים רבות, גם בפורום הספציפי של מזג האוויר וגם בתפוז. הוא תבע מכוח התקנון, הוא אינו חולק על התקנון. גם לגוף הדברים, אין לשון הרע, אין בשרשור ביטויים שדרגת או עוצמת הדברים, מהווה לשון הרע, כמובנו בחוק, באופן שיצדיק הסרת התוכן ופגיעה בחופש הביטוי של הגולשים במסגרת השיח הזה. נטען כי סעיף 11 לחוק לשון הרע לא חל בענייננו, מאחר שאין כאן לשון הרע ולא הייתה פנייה מסודרת של הודעה והסרה, גם אחריות בנזיקין אין כאן. לעניין התמונה, התובע צריך להוכיח תביעתו אם הוא באמת בעל הזכויות בתמונה, עולה מחקירתו שהוא שכיר בעיתון ערב-ערב, ולפי סעיף 34 לחוק זכויות יוצרים, פירות העבודה של עובד קמות למעביד, ולכן זכות התביעה היא בכלל של העיתון ולא שלו. כך לעניין הזכות הכלכלית. לעניין הזכות המוסרית העיד התובע שהוא מחל על זכותו, בכך שהעלה את התמונה ללא מתן קרדיט לעצמו, הוא נתן לגולשים להבין שניתן לעשות שימוש בתמונה, בהנחה שהיא בכלל שלו. נטען להתנהלות חסרת תום לב, התנהלות של יצירת מלכודות שימוש. לעניין הנזק, כרכו את הנתבעת 1 פנימה לתוך בליל של טענות ואירועים שהיא לא צד להם.

ב"כ הנתבעים 2 ו-3 בסיכומיו, טוען כי שהשאלה המקדמית לפני הדיון בהפרת זכויות יוצרים היא אם התמונה הזו, שכפי שראינו גם צולמה על ידי צלמים חובבים אחרים, מוגדרת כיצירה. מדובר על תמונת נוף שכנראה צולמה גם על ידי צלמים חובבים אחרים, ומכאן השתרשה הטעות לעניין הקרדיט והשאלה אם בכלל יש זכויות יוצרים. למעשה התביעה לא הייתה באה לעולם אילו התובע היה מטביע את שמו. כל אדם שרוצה לשמור על זכויות היוצרים שלו, עושה זאת. התובע לא הוכיח בעלות על תמונה, כאשר יש תמונות דומות שהועלו בפורומים כאלה ואחרים, וקשה להתחקות למי שייכות. יחד עם זאת, גם אם תתקבל הטענה לבעלות התובע, הרי הנתבעים 2 ו-3 בסופו של יום, פנו למי שחשבו שהינו בעל זכויות היוצרים ונתנו לו קרדיט. הם פעלו בתום לב ובהזדמנות הראשונה פנו ונתנו קרדיט.

ביחס ללשון הרע, נטען כי התובע נשאל בחקירתו במה היא מתבטאת בענייננו, והשיב כי מי שמכונה כמי שמגיש תביעות זה לשון הרע. אולם אין בפסיקה הוראה כי מי שמכונה כתובע סדרתי נופל בגדר לשון הרע, ככל שנאמרו הדברים, לא היה זה מתוך מטרה להזיק לתובע, הנתבע 2 ציין זאת, שהוא מצטט מתוך דבריהם של גולשים אחרים והוא מקיים דיון ציבורי, ואין מטרתו להזיק, אלא רק לממש את חופש הביטוי. נטען לאשם תורם של התובע, ומשכך הוגשה התביעה שכנגד, על שימוש לרעה בהליכים משפטיים. התובע כמי שמציג עצמו כגולש במשך שנים, ידע היטב מה הכללים והחוקים ואיך אפשר לפנות, וכל אחד מהנתבעים העיד שאילו היה פונה בהזדמנות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

הראשונה, היה מקבל קרדיט והיה מסיר את התמונה. עוד נטען כי זכות התביעה הייתה צריכה להיות של המעביד. נטען שלא צורפה אסמכתא על התשלילים של התמונה עצמה, וכן לא הוכחה פגיעה במקום עבודתו, התובע עדיין עובד באותו מקום ולא הוכח שום נזק.

ב"כ הנתבע 4 בסיכומיו, טוען כי מדובר במהומה רבה על לא דבר, שמקורה באגו, בין חזאי ועיתונאי שהעלה לרשת תמונה לתפוצה בין עשרות אלפי גולשים, וכתוצאה ממנה הייתה התנהלות של הנתבע 4, נשלחה הודעה לפייסבוק ציבורי שמונה כ-25,000 גולשים, וכפי שהעיד, הוא מקבל מאות הודעות ביום, כי לא מדובר בפייסבוק מסחרי אלא בפייסבוק ציבורי של עוקבים, אותו אתר שעושים לו רק "לייק".

נטען כי אין כאן עניין כספי, התובע אישר שהיה מאפשר לכל אחד שהיה מבקש להשתמש בתמונה. התמונה פורסמה ברבים והועברה לנתבע מס' 4 בקבוצת ווטסאפ. לכל היותר, אילו התובע היה רוצה, היה צריך לפנות אל הנתבע 4 ולבקש ממנו להסירה, וזה לא נעשה. לעניין הנזק, נטען כי אי אפשר לטעון טענות בעלמא, ושעה שהתובע מעולם לא מכר ולא התכוון למכור, הוא בעצמו הפיץ את התמונה לרבים, ולא הוכיח כל נזק. הנזק הגדול נגרם לנתבע מס' 4, ששמו שורבב כדי לעשות הון על גבו. וכאשר הנתבע 4 אישר שמדובר בעשרות תמונות שמועלות, ובפרק זמן של לפני שנה, אין שום דרך בכלל להגיע לאותו אדם או לאותה תמונה.

ב"כ התובע בתשובתו, ביחס לנתבעת 1, ציין כי התובע הודיע למנהלי הפורום, אתר האינטרנט, במספר דרכים, והיו חילופי מסרים בפורום עם מנהל הפורום הנוכחי, לגבי הטענה כי לא הוכחה בעלות בתמונה נטען כי בסעיף 9 לתצהיר גילוי המסמכים נטען שיש ברשות התובע כרטיס זיכרון ובו התמונה נשוא התובענה וצילומים נוספים. ביחס לטענה כי המעביד של התובע היה צריך להגיש את התביעה נטען כי התמונה צולמה במצלמה פרטית של התובע, התובע איננו צלם אלא עורך עיתון והתמונה שלו.

ביחס לטענות הנתבעים 2 ו-3, נטען כי התובע פנה אליהם קצת לפני השעה 20:00 שזו התמונה שלו ושלא יפרסמו אותה במהדורת התחזית של הנתבעים 2 ו-3, ומאחר שפרסמו את התמונה חרף בקשתו, רק אז הודיע על כוונתו להגיש תביעה.

ביחס לנתבע 4 נטען כי התובע לא חיפש כותרות, אלמלא כן, היה עותר לפיצוי הסטטוטורי. נטען כי התובע לא צריך על פי חוק להטביע את שמו על התמונה וגם לא לפנות למפרים, מדובר באנשים שפועלים במסגרת עסקית והם מודעים לזכויות היוצרים, והם יודעים שלא ניתן לפרסם תמונה, תמונה היא יצירה ויש עליה זכות יוצרים, ועליהם לטרוח ולמצוא את בעל היצירה-בעל הזכות, התובע בחר מסיבותיו להעלות את התמונה לפורום פומבי.

לאחר עיון בחומר שבתיק, הדיון וסיכומי הפרקליטים אני מחליט כדלקמן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

ביחס לנתבעת 1, התביעה נדחית.

לטענת התובע, פנה מספר פעמים לנתבעת 1, ע"י פנייה למנהל הפורום, ולהנהלת הפורומים בתפוז כדי שיסירו את הצילום ובעיקר יסירו את ההכפשות הפוגעניות כנגדו ושתתפרסם התנצלות. הנתבעת 1 הסירה את הצילום כעבור כמה ימים, אך לא הסירה את ההכפשות שנותרו גלויות לעיני כל, וכמו כן לא פורסמה התנצלות.

הנתבעת 1, להגנתה, טענה כי התובע לא פעל כמתחייב בתקנון. מעיון בתקנון – תנאי שימוש באתר (נספח 3 לכתב הגנה של הנתבעת 1) בסעיף 2, עולה כי קיים מנגנון הודעה והסרה, אשר במסגרתו גולש מוזמן לפנות אל תפוז באמצעות עמוד יצירת הקשר ולדווח לתפוז על התוכן שלטענתו פוגע בזכויותיו.

וכך נקבע בתקנון:

"מה עליך לעשות לצורך הגשת פניה כזו?"

א. עליך, לציין בפנייתך קישור (Link) למיקום המדויק בו מופיע התוכן אשר בקשר אליו ברצונך להתלונן. בלא קישור כאמור, לא נוכל לטפל בפנייתך.

ב. עליך לציין את העילה המשפטית שבגינה אתה פונה אל תפוז (למשל, לשון הרע, פגיעה בפרטיות, הפרת זכויות יוצרים וכדומה) ולפרט את הסיבות שבגינן מתקיימת העילה המשפטית שציינת.

ג. עליך לציין בכל פניה את שמך המלא ופרטי ההתקשרות עמך לצורך בירורים, ככל שידרשו.

ד. עליך לציין במפורש כי אתה מאשר לתפוז להעביר את תלונתך אל כל הגורמים הרלוונטיים, לרבות הגולש מושא הפניה ומנהלי הפורום והקומונה הרלוונטיים, כמפורט להלן. היעדר אישור כזה בפנייתך עלול לגרום עיכוב בטיפול בה.

ה. ספר כל פרט נוסף שנבקש ממך בתשובתנו אליך. אי מענה מצידך עלול להוביל לגניזת פנייתך.

ו. את פנייתך העבר אלינו אך ורק באמצעות עמוד יצירת הקשר או באמצעות מנגנון ה-"דיווח על תוכן לא ראוי" (בעמודי האתר בהם קיים מנגנון כזה). אם תפנה אל תפוז בתלונה על תכני גולשים באמצעות ערוצים אחרים, תפוז אינה מחויבת לטפל בתלונתך.

פנייתך חשובה לנו ואנו עושים מאמצעים לבדוק על תלונה בתוך 3 ימי עסקים. יחד עם זאת, היות וברצוננו לתת לפנייתך את תשומת הלב המרבית ולבדוק אותה לעומק, הטיפול בה לעיתים יארך פרק זמן ארוך יותר.

זכור גם, שלעיתים מטבע הדברים בקשותייך מנוגדות לזכויותיהם של גולשים אחרים, ולכן יתכן כי יהיה עלינו לבדוק את הדברים עם עמם או עם מנהלי הפורום וקומונה הרלוונטיים או להודיע להם כי נתקבלה תלונה ממך, גם אם אתה לא תאשר את העברת התלונה כנדרש לעיל.

דע כי על אף שכל פניה נדבקת לגופה, לא כל פניה נענית בחיוב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בעת הגשת תלונה למערכת תפוז כאמור, אני מפנים את תשומת ליבך לכך שמדובר בפעולה משפטית אשר יש אחריות בצידה, אתה תהיה אחראי כלפי תפוז על תלונתך ותוצאותיה. לכן, אנו ממליצים לך להימנע מהגשת תלונה שאינה מבוססת ומוצדקת."

אני סבור כי פנייה בהתאם לתקנון לא הייתה בענייננו. נעשתה פניה כללית של התובע, התובע שאינו מפנה להודעה ספציפית מתוך 47 ההודעות שהיו בשרשור, וכאשר עולה מעדותו של נציג הנתבעת 1, כי בתפוז יש מאות פורומים, ובפורום הספציפי, בתקופה הרלוונטית היו אלפי הודעות, ולא מצופה מהנתבעת 1 להיות "משטרת מחשבות" של הגולשים, לרבות התובע.

התובע היה אמור לבצע פניה בהתאם לתקנון בו מצורף הקישור הרלוונטי, לציין את במפורש את העילה המשפטית, ולפרט את הסיבות בגינן מתקיימות העילה המשפטית המצוינת, מה שלא נעשה בענייננו, ואף הגיב בציניות ובנימה ביקורתית כלפי התשובה שקיבל מטעם תפוז, ושלטעמי לא הייתה חייבת לעשות כן בהתאם לתקנון. אולם ברור שע"מ לברר את פנייתו ביקשו את הקישור המתאים. ושוב בתגובה ביקורתית השיב, והגם שעדיין אינו מפרט את שנדרש ממנו בהתאם לתקנון. ואף מתגובת הנהלת הפורום עולה כי לא ברור להם על מה טרוננייתו של התובע.

חרף פנייתו החסרה של התובע, הנתבעת 1 הגם שלא הייתה חייבת שיתפה פעולה ודרשה פרטים נוספים, אולם התובע, בגישתו הביקורתית, מסר הפרטים טיפין טיפין, כשלשיטתו נפגע כל העת, אך בהתנהלותו תורם תרומה משמעותית לחוסר יכולת לטפל בכיאות בעניין.

בנוסף, אני סבור שיש גם לדחות את הטענות ללשון הרע ונוכח סעיפים 11, 14, ו-20 לתקנון. בהם נקבע כי לתפוז אין אחריות במצב דברים שבו מועלה תוכן שעלול להוות הפרה של זכויות של גולש אחר או פגיעה בפרטיותו או פגיעה כמובנה בחוק לשון הרע, ולשם כך קיים מנגנון ההודעה וההסרה.

כאמור מסעיפי התקנון עולה כי תפוז אינה אחראית לתוכן המפורסם על ידי הגולשים, ואינה אחראית לתוכן, לצורה, למהימנות, לאמינות ולדיוק של תכני גולשים, ובכלל זה אינה אחראית לפגיעה או להפרה זכויות צד שלישי או הפרה של הדין בקשר עם תכני גולשים או בקשר עם שימוש כלשהו של גולש בפורטל, (ס' 14 לתקנון) נטען כי התכנים אשר חשופים לצפיה ושימוש ע"י כל גולש אחר ברשת, הרי שתפוז אינה אחראית לאבטחתם, לכל נזק, אובדן, הפסד או הוצאה שיגרמו לגולש או לצד שלישי כלשהו כתוצאה מכך, תפוז איננה אחראית לתגובות שיעוררו תכני גולש או לשימוש שיעשו אחרים בתכני הגולשים.

ביחס לחובותיהם ואחריותם של הגולשים בקשר עם תוכן המפורסם על ידם ולחבותה של תפוז למול צדדים שלישיים הנתבעת פרטה בכתב הגנתה את סעיף 11 ו-20 לתקנון.

עוד נטען כי למעט מקרים מיוחדים, ועל מנת שלא לפגוע בגולשים אחרים, לא ימחק שרשור הודעות שלם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

ביחס לאחריותו של אתר אינטרנט בגין לשון הרע שמבוצע ע"י גולש המשתתף בפורום המנוהל ע"י האתר, נקבע ע"י כב' השופטת אביגיל כהן בפס"ד תא (ת"א) 14303/08 רבקה פלח-חנות "בייבי פלוס" נ' פלונית, פסקה 10, [פורסם בנבו]

" הסעיף היחיד בחוק איסור לשון הרע, אשר יכול להקנות אחריות שכזו, הוא סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע שכותרתו: "אחריות בשל פרסום באמצעי תקשורת". המונח "אמצעי תקשורת" הוגדר בסעיף 11 (ג) לחוק: "עתון כמשמעותו בפקודת העתונות (להלן - עתון) וכן שידורי רדיו וטלוויזיה הניתנים לציבור". ב"כ התובעת יוצא ככל הנראה מנקודת הנחה ולפיה יש להחיל על אתר אינטרנט אחריות שיש להחיל על כל אמצעי תקשורת אחר, אך לא מתמודד כלל בסיכומיו (ולא בכל מקום אחר) עם העובדה שלפיה הפסיקה קובעת, כי אין להחיל על אתר אינטרנט אחריות לפרסום בהתאם לסעיף 11 לחוק איסור לשון הרע.

פסק דין מקיף בעניין זה ניתן ביום 28/10/08 בבית משפט השלום בתל אביב על ידי כב' השופטת תמר אברהמי בת.א. 51859/06 עו"ד שמעון דיסקין נ' הוצאת עיתון הארץ בע"מ, [פורסם בנבו], שם עסקה התביעה בעניינם של "טוקבקים" שפורסמו באתר אינטרנט אשר הופעל על ידי התובעת. (בהתאם למחשב ביהמ"ש לא הוגש ערעור על פסה"ד). בפסק הדין נותחה הפסיקה אשר עסקה בנוגע לאחריות אתר אינטרנט מכח סעיף 11 לחוק.

כך למשל היתה התייחסות לת.א. (כ"ס) 7830/00 בורוכוב ארנון נ' פורן אלישי, [פורסם בנבו], (להלן: "פס"ד בורוכוב") שם קבע כב' השופט רמי אמיר כי אתר אינטרנט אינו "אמצעי תקשורת" כמשמעותו בחוק איסור לשון הרע. (ראה סעיפים 37 - 43 לפסק דינו).

יודגש, כי אני מציינת דווקא את פס"ד בורוכוב כיוון שזהו פסק הדין אשר הוזכר במפורש בכתב התביעה (סעיף 26) וב"כ התובעת מבקש לבסס מכוחו את האחריות של הכללית בגין עוולת הרשלנות, אך לא צוין, ולו ברמז בכתב התביעה או בסיכומים, כי אותו פס"ד שלל במפורש ובהרחבה חבות של אתר אינטרנט לפרסום שנעשה ע"י גולש צד ג', מכח סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע.

יפה לעניין זה גם פסק דינה של כב' השופטת רות רונן ת.א. (שלום ת"א) 37692/03 סודרי נ' שטליד [פורסם בנבו], שם קבעה כב' השופטת כי אתר אינטרנט אינו אמצעי תקשורת לצורכי סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

מונחת על שולחן הכנסת הצעת חוק אשר מכונה: "חוק הטוקבקים" (הצעת חוק אחריות המשפטית של הנהלות אתרי האינטרנט על דברי הגולשים המגיבים באתריהן [תיקוני חקיקה]) התשס"ח – 2007, במסגרתה הוצע לתקן את סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע ולכלול בהגדרת "אמצעי תקשורת", גם אתר אינטרנט שמספר הכניסות החודשי אליו הוא לפחות 50,000 כניסות בממוצע ליום. אך כאמור, החוק עדיין לא תוקן וסעיף 11 לחוק איסור לשון הרע לא כולל אתרי אינטרנט ולא מטיל חבות על אתר אינטרנט בנוגע לדברים שנכתבים על ידי גולשים בפורומים או בתגובות (טוקבקים)."

נוכח הנקבע לעיל לעניין התקנון וכן הפסיקה, ולפיה אין לראות במי שמעמיד את הבמה לרשות הטוקבקיסטים, כאשר ניתן לראות במובחן, כי מדובר בטוקבקים ולא בחלק מגופן של כתבות, משום "אמצעי תקשורת", לצורך סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע, התביעה כנגד הנתבעת 1 נדחית.

ביחס לנתבעים 2-3 ובגין הפרת זכויות יוצרים התביעה נדחית.

לטענת התובע, הנתבע 2, לאחר שהעלה את התמונה לפורום, סרב לבקשת התובע להסרת התמונה, נתן קרדיט לצלם אחר, ולא מדובר בטעות שנעשתה בתו"ל, כאשר מהתבטאויותיהם עולה כי ידעו שהתובע הינו בעל הזכויות בתמונה. הנתבע 2 טוען כי עשה שימוש בתמונה בתום לב ונתן קרדיט לצלם אחר, ובתום לב.

השאלות שעומדות להכרעה בעניין זה:

א. האם פרסום התמונה בפורום ובאתר האינטרנט של הנתבעים, מהווה הפרה של זכויות התובע.

ב. האם התובע זכאי לפיצוי בגין הפרת זכויותיו.

ס' 56 לחוק זכויות יוצרים, קובע זכותו של תובע לקבלת פיצוי, מקום בו הופרה זכות היוצרים או הזכות המוסרית שלו. הסעיף מונה תשעה שיקולים שבית המשפט רשאי לשקול כשהוא פוסק פיצויים ללא הוכחת נזק: היקף ההפרה, משכה, חומרתה, הנזק שגרמה, הרווח שצמח לנתבע, מאפייני פעילותו של הנתבע, טיב היחסים שבין התובע לנתבע ותום ליבו של הנתבע.

אני סבור, שלתובע זכות יוצרים בתמונה נשוא התובענה, כמובנה על פי סעיף 11 לחוק זכויות יוצרים התשס"ח-2007.

כמו כן העובדה כי התמונה הועלתה לאינטרנט, באופן המאפשר גישה לכל גולש ברשת, אינה מעלה ואינה מורידה לעניין זכויות התובע בתמונה.

האם הופרה זכות היוצרים של התובע ?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 אין מחלוקת כי על התמונה לא מוטבע שמו של התובע או כל סימן מזהה אחר.
2 הנתבע 2 הסביר בחקירתו כי ראה את התמונה בפייסבוק, והעלה אותה בתו"ל בתפוז, ומשם
3 לתחזית שלו, טוען כי נתן קרדיט לצלם אחר, אליו פנה יממה קודם, ומבלי שידע ששייכת לתובע,
4 באשר לא היה מוטבע על התמונה סימן מזהה של התובע, ולא יכול היה לדעת של מי התמונה.
5 להלן הודעה:

6 **"למי שלא ראה – תמונה מהסערה האחרונה**

7 **מאילת ומכביש 12 לכיוון הרי אדום וירדן .**

8 **פשוט לא נורמלי !!!**

9 **צילום: דניאל נגאוקר" .**

10 האם הנתבעים נקטו בכל האמצעים כדי לברר מי בעל הזכויות התמונה ?
11 אני סבור שכן, התנהלות הנתבע 2 לפני פרסום התמונה, מלמדת כי פנה לצלם אחר, בשם דניאל
12 נגאוקר, וזה נתן לו אישור, וכך פעל הנתבע 2 . לטעמי, מבחינת הנתבעים, הבדיקה הספיקה לאותו
13 שלב, ושעה שקיבלו אישור מאותו צלם לפרסם התמונה, ואכן ניתן לו הקרדיט בהזדמנות
14 הראשונה.

15 לטעמי, לא ניתן היה לצפות מהנתבעים לבצע חקירה מקיפה נוספת, ומעבר לבדיקה שבוצעה.
16 בעידן של מרחב ממוחשב, כאשר הודעות (כגון: תמונות, מסרים וכו') מועברים במהירות
17 למשתמשים רבים, אני סבור כי לא ניתן לצפות שיתבצעו חקירות אינסופיות למקור מידע, ומעבר
18 לבדיקה סבירה, כפי שנעשה בעניינו.

19
20 אני מקבל את גרסת הנתבע 2, שפעל בתום לב. וכך ניתן להבין מנוסח ההודעות בשרשור, בזמן
21 אמת, לאחר שהתובע פנה לתובע ב 22.1.15 בשעה 19:51, השיב לו הנתבע 2 בשעה 20:04 "תרגיע,
22 קודם של לא ניתן למחוק, דבר שני אין כל תיעוד או קרדיט בשום מקום בשמך וזה מפורז
23 בפייסבוק ובשפע. להבא דגום את שמך על התמונות, אם אתה מעוניין שידעו שאתה צילמת כי
24 כשזה ברור למי זה שייך, אתה יודע טוב מאד, שאני גם יודע לבקש רשות"

25
26 בנוסף, אין מחלוקת כי הנתבעים מתפרנסים מאתר התחזית, הם לא הסתירו העובדה שניתנות
27 חסויות, יחד עם זאת אני מקבל את גרסת הנתבע 2 בחקירתו כי העלאת התמונה באתר לא מוסיפה
28 לתחזית כפי שהיא, התמונה הייתה כדי לשתף את הצופים באירוע מעניין הקשור למזג האוויר ותוך
29 מתן קרדיט, ולא בכדי לעשות שימוש מסחרי, וממשיך ומסביר כי מי שנותן את החסות לא משלם
30 עבור התמונות המוצגות, אלא על התחזית, משמע, השימוש בתמונה הוא אגבי, אומנם קשורה לסוג
31 האתר, אך אינה מהווה עיקרו שהוא מתן התחזית.

32 יצוין כי גם התובע בחקירתו אישר כי אף פעם לא ביקש תמורה על פרסום תמונה " **אני משתף את**
33 **קהילת מזג האוויר בתמונות ובחוויות שלי ולא ביקשתי תשלום אלא מתוך אהבה שלי.."**
34 (עמ' 8 ש' 23-24 לפרוטוקול)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

פרסום התמונה, ומתן הקרדיט לצלם אחר, נבע מטעות, שנעשתה בתו"ל, ומשכך אני סבור כי לא הייתה במקרה זה הפרה.

מעבר לאמור, דרישתו של התובע להסרת התמונה בפורום, וככל שלא הוסרה, תוך 10 דקות מאיים בתביעה משפטית, אינה מיטיבה עם התובע. ועולה הרושם, שבין התובע לנתבע 2 יש "עניין לא פתור" מהעבר, ולהתנהלות התובע, יש גם תרומה למצב שנוצר.

התרשמתי, כי התביעה חרגה מהפרופורציות הדרושות לצורך הגנת זכויותיו של יוצר, גם אם ניתן היה לראות במעשי הנתבעים הפרה, הרי שזו הייתה הפרה שנעשתה בתו"ל, לפרק זמן קצר, ולהיקף חשיפה מוגבל, שעה שהתובע בעצמו העלה את התמונה לאינטרנט כמה ימים קודם ולפורום רחב, ואין ספק כי הייתה לו כוונה שהתמונה תיחשף, ואין להשית על הנתבעים 2-3 תשלום פיצוי, שכן ההפרה נעשתה כאמור בתום לב.

ביחס לנתבעים 2-3 בגין לשון הרע התביעה מתקבלת ובשיעור מופחת מן הנתבע.

לטענת התובע, הנתבעים 2 ו-3, כינו את התובע בשלל כינויים, השמיצו אותו בפורום, ליבו יצרים והסתה כנגדו בקרב חברי פורום אחרים וצופים מזדמנים. בנוסף הנתבעים 2 ו-3 בסרטון שהועלה לאתר, הקדישו חלק נכבד מתוכניתם להשתלחות נוספת בתובע כאשר הסבירו לצופים מי הוא עומר כרמון מאילת, ומדוע יש להיזהר מפניו, "במדור שלי במאקו אני מתכוון לכתוב טור בימים הקרובים ולגרום לך לנזק לא קטן, עד פגיעה אנושה בפרנסתך (במידה ואתה מתפרנס מצילום התמונות) ובשמך". בין היתר כונה בתובע כ"טרול" – אדם הפעיל בפורום תחת זהות בדויה בד"כ וזאת מתוך מטרה להזיק ולחבל בדיונים המנהלים בהם.

לטענת הנתבעים לא הוציאו דיבה אלא טענו טענות עובדתיות בלבד, בסופו של יום לא פורסם טור באתר "מאקו" שכן כל המטרה הייתה להרתיע את התובע משימוש לרעה בכלים האינטרנטיים שניתנו לשירות ציבור האינטרנט. עוד נטען כי עומדות להם ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, מכח סעיפים 15 (1) הגנת תום הלב, מכח סעיף 16(א) כי הפרסום אינו חורג מתחום הסבירות.

לפי האמור עלינו לבחון האם הדברים שנכתבו בפורום ושנאמרו בסרטון נשוא התביעה, נכנסים לגדר עוולת לשון הרע על פי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן "החוק"). סעיף 1 לחוק מורה כי לשון הרע היא "דבר שפרסומו עלול" להביא לאחת מארבע החלופות הבאות: האחת, "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם", השנייה, "לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו", השלישית, "לפגוע באדם שמשרתו, אם משרה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו, הרביעית, "לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, מינו או נטייתו המינית".

לעניין הפרשנות המסורה לבית המשפט בכל הנוגע לפירוש ביטוי או אמירה אם עולים הם כדי לשון הרע כמשמעה בסעיף 1 לחוק דנן נקבע בע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פ"ד מ"ג (2) עמ' 334, בעמ' 337 - 338, כדלקמן :

"ההלכה היא שאין חשיבות לשאלה מה היתה כוונתו של המפרסם מחד, ואין חשיבות לשאלה כיצד הבין את הדברים בפועל מי שקרא את הדברים, מאידך. המבחן הקובע הוא מהי, לדעת השופט היושב בדין, המשמעות שקורא סביר היה מייחס למילים..."

בע"א 466/83 שאהה נ' דרדריאן, פ"ד ל"ט (4), עמ' 734, קבע כב' השופט ד. לוין כי :
"המבחן שבאמצעותו יקבע הדין אם אכן דברים מסויימים שפרסם פלוני עלולים להוות לשון הרע כלפי אדם אלמוני, אינו מבחן סובייקטיבי, המבחן הוא אובייקטיבי במהותו, לאמור: לא קובע, מה חושב הנתבע המרגיש עצמו נפגע, אלא הקובע הוא כיצד עלולה החברה לקבל את הדבר שבאותו פרסום..."

לעניין זה ראה גם : ע"א 334/89 רבקה מיכאלי נ' בלה אלמוג, פד"י מ"ו (5) עמ' 562, ע"א 3199/93 יוסף קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ, פ"ד מ"ט (2) 843, 856.
הנני סבור כי תוכן הדברים שנכתבו בפורום ושהופצו בסרטון, נכנסים לגדר התיבה "לשון הרע" כמשמעותה לפי סעיפים 1(1), (2) ו (3) לחוק. הדברים המיוחסים לתובע עלולים בהחלט לבזותו כאמור בסעיף 1(2) ואף היה בהם בכדי לפגוע במשרתו, במשלח ידו ובמקצועו כעיתונאי.

אין חולק כי הדברים המתוארים בהקשרו של התובע הנם לא קלים.
הדברים נכתבו בפורום בו משתתפים עשרות של גולשים, ובסרטון בו צופים עשרות אם לא מאות ואף יותר, ברשת, ועומדים הם בגדר פרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. לפיכך, התוצאה הנה כי הדברים מהווים לשון הרע לפי סעיפים 1 ו 2 לחוק.

לאחר שנקבע כי עסקין בדברים שנכתבו ושנאמרו בסרטון ושתכנם ותפוצתם מתגבשים לכדי עוולת לשון הרע נכנסים אנו לגדר השלב השלישי שבמסגרתו אנו נדרשים לבחון באם הנתבע נהנה מההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק.

הנתבעים 2-3 נסמכים על ההגנות המנויות בסעיף 15 (1) ו- 16 לחוק איסור לשון הרע.
סעיף 15 (1) לחוק איסור לשון הרע קובע :

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

15. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו: (1) הוא לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע, או על הנסיבות שמהן משתמעת לשון הרע או התייחסותה לנפגע כאמור בסעיף 3;

סעיף 16 (א) קובע:

16. (א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.

ברע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר, (פורסם בנבו), מונה כב' השופט ריבלין בסעיף 32 לפסק הדין, מספר שיקולים שיש לקחתם בחשבון כאשר בודקים באם פרסום נעשה בתום לב. כך למשל בודקים את הכוונה שעמדה מאחורי הפרסום, האם זו כוונת זדון או כוונה אחרת, את אמונתו הכנה של המפרסם באמיתות הפרסום, את נושא הפרסום ומושאו, מידתיות הפרסום – לשונו, סגנונו, נוסחו, והיקף התפרסותו. במקרים מתאימים יש לבדוק, אם ננקטו אמצעים סבירים לבדיקת אמיתות הדעה וכן את סבירות המסקנה שצמחה מתוך התשתית העובדתית עליה היא מסתמכת. באותו פסק דין ציינה כב' השופטת פרוקצ'יה, (סעיף 22 לפסק הדין) כי משמעות "תום הלב" בחקיקה הישראלית אינה אחידה ומביאה ציטוט מספרו של שנהר, דיני לשון הרע בעמ' 260:

"מהותו של תום הלב הנדרש בכל אחת מההגנות יתבטא, לפיכך, בדרישה לדרך התנהגות מסוימת ולמצב נפשי מסוים, אשר בהצטרפם לעשיית הפרסום בנסיבות הנדרשות בהגנה הספציפית יצדיקו את הפגיעה בנפגע לאור האינטרסים שלמענם נוצרה ההגנה".

באשר לכוונה העומדת מאחורי הפרסום, לטענת התובע הדברים מהווים לשון הרע, והכל כדי לפגוע בו, במוניטין שלו ובשמו המקצועי הטוב. הנתבעים טוענים לעומת זאת, כי המונח טרול אין בכינוי זה כל השפלה ולא ניתן למצוא בו ביזיון של התובע, נטען כי הדברים נאמרו בתום לב, ובסופו של יום לא פורסם כל טור באתר "מאקו" והפרסום אינו חורג מתחום הסבירות.

אני סבור כי לא יכולות לעמוד לנתבעים 2-3 ההגנות הנטענות.

כאמור הדברים התחילו במסגרת הדיון באותו פורום, וכשברקע פרסום התמונה נשוא התביעה. ככל שהדברים היו נעצרים במסגרת אותו דיון בפורום, ושלא נסתרת מעיני העובדה, שגם לתובע הייתה תרומה להתפתחות הדברים באותו דיון, כאשר מיד החל לאיים בהגשת תביעות משפטיות, ושגרר אחריו תגובות מצדם של גולשים אחרים נוספים, ולא רק מצד הנתבע 2, ניתן היה להחיל את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 ההגנות המנויות, אך שעה שהנתבע 2 יחד עם הנתבע 3 בחרו להמשיך ולהשתלח בתובע בסרטון
2 שעלה לאתר, אין ספק כי הדברים נעשו שלא בתום לב, וחרגו מתחום הסבירות.
3 בנוסף הנתבעים להגנתם טענו, כי בסופו של יום לא פורסם טור באתר "מאקו", אולם לא היססו
4 לפנות למעביד של התובע, ובוודאי שאין לראות בפניה יזומה שכזו תום לב נטען.

5
6 לסיכום כל האמור לעיל, אני סבור כי יש לחייב את הנתבעים 2-3 בפיצוי בגין לשון הרע.

7
8 כב' הנשיא ברק ברע"א 4740/00 אמר נ' יוסף פ"ד נ"ה(5), 510, 525, קובע בפסקה 17:

9 **"בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה,**
10 **במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו**
11 **ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע**
12 **"תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת**
13 **פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשויה**
14 **להוות אמצעי שבעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא**
15 **עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו. כך, למשל, התנצלות על דברי לשון הרע**
16 **עשויה להקטין את הנזק שהם גרמו ובכך להשפיע על שיעור הפיצויים (ראו סעיף**
17 **19 לחוק). חומרת הפגיעה ברגשותיו של הניזוק ובשמו הטוב נמדדת לעתים**
18 **בחומרת מעשיו וביטוייו של המזיק. ודוק, אין בכך פיצוי עונשי. זהו נזק מוגבר**
19 **המביא לפיצוי מוגבר (aggravated) בשל התנהגות המזיק. כך, למשל, מזיק היודע**
20 **כי דבריו אינם אמת והעושה כל מאמץ בבית המשפט להוכיח את אמיתותם, עשוי**
21 **לגרור להגברת נזקו של הניזוק ובכך להגביר את הפיצוי שלו הוא יהיה זכאי."**

22 בנסיבות, וכאשר לטעמי חילופי הדברים בין הצדדים, התפתחו על רקע פרסום התמונה, שנקבע
23 שהועלתה בתו"ל, תוך מתן קרדיט לצלם אחר, ובליויי מחמאה, וכאמור להתנהלות התובע, היתה
24 תרומה להתפתחות הדברים במסגרת הדיון בפורום, ושאיני מתעלם מתחושותיו הסובייקטיביות
25 לדברים שנאמרו כלפיו, אולם הנתבעים לא אמרו די, והמשיכו להשתלח בתובע, בחוסר תו"ל,
26 במסגרת הסרטון שהועלה באתר.

27 אני מחליט לחייב את הנתבעים 2-3, ביחד ולחוד, לשלם לתובע פיצוי בגין לשון הרע בסך 30,000 ₪.

28
29 הטענות של הנתבעים 1-3, כי התביעה הייתה צריכה להיות מוגשת ע"י המעביד, נדחות, באשר אני
30 מקבל כי התובע צילם את התמונה באופן פרטי, כחובב מזג אויר, ולא במסגרת כתבה בעיתון על מזג
31 אויר שערך כעיתונאי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

אני סבור שיש להורות על דחיית התביעה הנגדית שהוגשה ע"י הנתבעים 2 ו 3, לא ראיתי שהתובע עשה שימוש לרעה בהליך המשפטי, אכן בסופו של יום התביעה התקבלה בהקשר של לשון הרע בלבד, ובסכום כספי נמוך משמעותית מן הנדרש, וכאשר צוין שגם לתובע חלק באופן התגלגלות הדברים, ברי שלכל תביעה מסוג זה אפקט מצנן, יחד עם אין זה כלל המקרה החריג, או היוצא דופן, המצדיק תביעה שכנגד כפי שהוגשה, וברי שכל תכליתה היה לשמש חסם ומשקל נגד לתביעה מקורית, שגם אם לקתה בהפרזה, עדיין ענינה במחלוקת טעונה בירור, וברת תביעה.

ביחס לנתבע 4 התביעה נדחית

אני מקבל טענותיו העובדתיות של הנתבע 4 לגבי דרך קבלתו את התמונה, והעלאתה בפיסבוק הציבורי שלו שאינו למטרות רווח, משכך אני סבור שביחס לנתבע זה אכן התובע, באופן שהעלה את התמונה בפורום רב משתתפים, וכאשר לנתבע לא היה כל יסוד להניח שנדרש אישורו לענין זכות היוצרים, וכאשר הגיעה אליו במסגרת קבוצת ווטסאפ, של מתעניינים בתחום, ושמועלים בה מדי פעם תמונות מסוג זה, ולא נדרש קרדיט בגינן, שהתובע, הגם שבעל הזכות בתמונה, זנח את זכותו בענין.

אני סבורגם שהנתבע 4 חוסה תחת ההגנה המנויה בסעיף 58 של "מפר תמים" סעיף 58 לחוק זכויות יוצרים תשס"ח - 2007 קובע:

"הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, ואולם המפר לא ידע ולא היה עליו לדעת, במועד

ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, לא יחויב בתשלום פיצויים עקב ההפרה"

ובמובן כפי שהובהר לעיל, ונוכח אופן העלאת התמונה מחד ע"י התובע, ומאידך השימוש שעשה בה הנתבע, שאינו שימוש מסחרי, וכאשר מקובלים עלי דברי הנתבע 4, שלו ידע בענין מלכתחילה היה מסייע לתובע לפרסם התמונה שכן מדובר בתמונה יפה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11451-03-15 כרמון ואח' נ' קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לענין הפניה בענין , אני מקבל שהנתבע 4 לא ראה את הפניה שנשלחה אליו, וזאת כיוון שאינו קורא את עשרות ההודעות הנשלחות לעמוד הפייסבוק, יחד עם זאת המקרה דגן מלמד שעל הנתבע 4, למצוא דרך למשלוח וקבלת הודעה בנוגע לטענת הפרה שכזו, בהן מעיין, מאידך על התובע היה לפנות בערוצים נוספים ומשפנייתו בפייסבוק לא נענתה. בנסיבות אין ההודעה שנשלחה בענין מספקת.

לסיכום התביעה כנגד הנתבע 4 נדחית.

סוף דבר

1. התביעה כנגד הנתבעת 1 נדחית. אני מחייב את התובע לשלם לנתבעת 1 הוצאות דיון ושכ"ט עו"ד בסך 7,500 ₪, צמוד ונושא ריבית כחוק החל מהיום ועד לתשלום בפועל.

2. התביעה כנגד הנתבעים 2-3 מתקבלת בחלקה. אני מחייב את הנתבעים 2-3, ביחד ולחוד, לשלם לתובע, פיצוי בגין לשון הרע בסך 30,000 ₪, צמוד ונושא ריבית כחוק החל מהיום ועד לתשלום בפועל.

התביעה שכנגד נדחית.

אני מחייב את הנתבעים 2-3, ביחד ולחוד, לשלם לתובע הוצאות דיון ושכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪, צמוד ונושא ריבית כחוק החל מהיום ועד לתשלום בפועל.

3. התביעה כנגד הנתבע 4 נדחית. אני מחייב את התובע לשלם לנתבע 4 הוצאות דיון ושכ"ט עו"ד בסך 7,500 ₪, צמוד ונושא ריבית כחוק החל מהיום ועד לתשלום בפועל.

המזכירות תשלח פסה"ד לב"כ הצדדים

ניתן היום, י"א אייר תשע"ו, 19 מאי 2016, בהעדר הצדדים.

אהוד שורח, שופט בכיר